

پایگاه داده‌ها

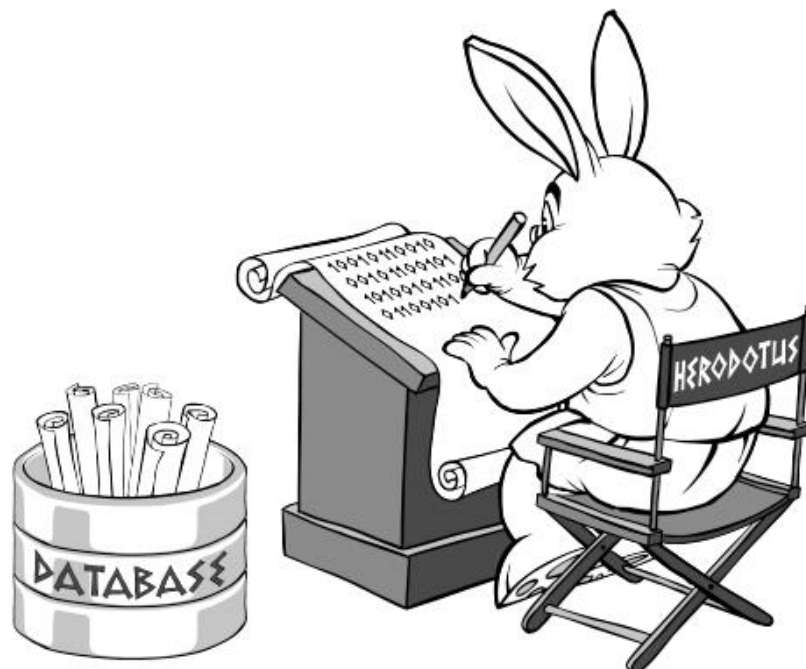
مدرس: هیلاذ وزان

دانشگاه شهید بهشتی - دانشکده ریاضی - گره آموزشی آمار

نیم سال دوم ۱۴۰۳-۱۴۰۴

<https://dbsbu.github.io>

فصل ۱: مباحث منتخب

تعریف تابع در PostgreSQL

تابع در PostgreSQL، یک قطعه کد قابل استفاده مجدد است که مجموعه‌ای از دستورات را برای انجام یک وظیفه مشخص اجرا می‌کند. توابع می‌توانند ورودی دریافت کنند، یک یا چند عملیات را انجام دهند و خروجی بازگردانند. این توابع ممکن است داخلی (Built-in) باشند، مانند تابع تجمعی SUM() که مجموع مقادیر یک ستون را محاسبه می‌کند، یا توسط کاربر ایجاد شوند که در این صورت به آن‌ها توابع تعریف‌شده توسط کاربر گفته می‌شود.

توابع تعریف‌شده توسط کاربر (User-defined Functions) به توسعه‌دهندگان اجازه می‌دهند تا منطق پیچیده را در قالب ساختارهای ماژولار ذخیره کرده و در سراسر پایگاه داده به صورت مکرر از آن استفاده کنند.

دستور CREATE FUNCTION در PostgreSQL

PostgreSQL به شما اجازه می‌دهد تا با استفاده از دستور CREATE FUNCTION یک تابع جدید ایجاد کنید. این تابع، تابعی تعریف‌شده توسط کاربر نامیده می‌شود زیرا توسط شما یا دیگر توسعه‌دهندگان ایجاد شده و به صورت پیش‌فرض در PostgreSQL وجود ندارد. تابع تعریف‌شده توسط کاربر یک تابع سفارشی است که مانند یک تابع داخلی، یک کار خاص را انجام می‌دهد. این تابع پارامترهایی به عنوان ورودی می‌گیرد، یک یا چند دستور SQL را اجرا می‌کند و یک یا چند مقدار را باز می‌گرداند.

در ادامه، نحوه پایه‌ای دستور CREATE FUNCTION نمایش داده شده است:

```
CREATE [OR REPLACE] FUNCTION function_name(param1 type, param2 type, ...)
RETURNS return_type AS
$$
BEGIN
-- عملیات
RETURN result;
END;
$$ LANGUAGE plpgsql;
```

در این نحو:

CREATE [OR REPLACE] FUNCTION به PostgreSQL دستور می‌دهد تا یک تابع جدید ایجاد کند. اگر نام تابع از قبل وجود داشته باشد، گزینه **OR REPLACE** آن را جایگزین می‌کند.

function_name (parameters) نام تابع به همراه پارامترها است.

RETURNS return_type نوع داده‌ای را مشخص می‌کند که تابع بازخواهد گرداند.

AS ... \$\$ بدنه تابع را نشان می‌دهد که درون رشته‌هایی با علامت دلار (\$\$) محصور شده است.

مثال ۱. فرض کنید پایگاه داده زیر را داریم:

```
CREATE TABLE students (
  id SERIAL PRIMARY KEY,
  fname TEXT,
  lname TEXT,
  birth_year INT,
  grade NUMERIC
);
```

```
INSERT INTO students (fname, lname, birth_year, grade) VALUES
('۱۸/۵', '۱۳۸۳', 'رضایی', 'علی'),
('۱۵/۷۵', '۱۳۸۲', 'حسینی', 'نگین'),
('۱۳/۰', '۱۳۸۰', 'مرادی', 'سجاد'),
('۱۹/۲۵', '۱۳۸۴', 'اکبری', 'مریم'),
('۱۲/۵', '۱۳۷۹', 'قاسمی', 'احمد');
```

تابع محاسبه سن فعلی دانشجو

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION get_age(birth_year INT)
RETURNS INT AS $$
BEGIN
  RETURN 1403 - birth_year;
END;
$$ LANGUAGE plpgsql;
```

استفاده در جدول:

```
SELECT
  fname, lname, birth_year, get_age(birth_year) AS age
FROM students;
```

خروجی:

fname	lname	birth_year	age
علی	رضایی	1383	20
نگین	حسینی	1382	21
سجاد	مرادی	1380	23
مریم	اکبری	1384	19
احمد	قاسمی	1379	24

استفاده برای یک داده خاص:

```
select get_age(1371)
```

خروجی:

```
get_age
```

```
32
```

مثال ۲. تابعی که دانشجویان با نمره بالاتر از مقدار ورودی را برمی‌گرداند.

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION get_students_by_grade(min_grade NUMERIC)
```

```
RETURNS SETOF students AS $$
```

```
BEGIN
```

```
    RETURN QUERY
```

```
        SELECT * FROM students
```

```
        WHERE grade >= min_grade;
```

```
END;
```

```
$$ LANGUAGE plpgsql;
```

RETURNS SETOF students: مشخص می‌کند که خروجی تابع، مجموعه‌ای از سطرهاى جدول students است (یعنی نه فقط یک رکورد، بلکه ممکن است چندین ردیف از جدول بازگردانده شوند).

RETURN QUERY: این دستور در PL/pgSQL برای بازگرداندن نتایج یک کوئری استفاده می‌شود، به خصوص زمانی که تابع از نوع SETOF است.

SELECT * FROM students WHERE grade >= min_grade: این کوئری تمام دانش‌آموزانی را از جدول students انتخاب می‌کند که نمره آن‌ها برابر یا بیشتر از مقدار min_grade باشد. این نتیجه به عنوان خروجی تابع بازگردانده می‌شود.

نحوه‌ی استفاده از تابع

به صورت مستقیم

```
SELECT * FROM get_students_by_grade(15.0);
```

خروجی:

```
id  fname  lname  birth_year  grade
```

```
1   علی   رضایی  1383        18.5
```

```
2   نگین  حسینی  1382        15.75
```

```
4   مریم  اکبری  1384        19.25
```

همراه با شرط دیگر

```
SELECT *
```

```
FROM get_students_by_grade(16.0)
```

```
WHERE birth_year > 1381;
```

خروجی:

id	fname	lname	birth_year	grade
1	علی	رضایی	1383	18.5
4	مریم	اکبری	1384	19.25

مثال ۲. دانشجویانی که در سال خاصی به دنیا آمده‌اند

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION get_students_by_birthyear(year INT)
RETURNS SETOF students AS $$
BEGIN
    RETURN QUERY
    SELECT * FROM students
    WHERE birth_year = year;
END;
$$ LANGUAGE plpgsql;
```

استفاده:

```
SELECT * FROM get_students_by_birthyear(1383);
```

خروجی:

id	fname	lname	birth_year	grade
1	علی	رضایی	۱۳۸۳	۱۸/۵

مثال ۳. فقط ۳ دانشجوی با بالاترین معدل

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION top_3_students()
RETURNS SETOF students AS $$
BEGIN
    RETURN QUERY
    SELECT * FROM students
    ORDER BY grade DESC
    LIMIT 3;
END;
$$ LANGUAGE plpgsql;
```

استفاده:

```
SELECT * FROM top_3_students();
```

خروجی:

id	fname	lname	birth_year	grade
4	مریم	اکبری	1384	19.25
1	علی	رضایی	1383	18.5
2	نگین	حسینی	1382	15.75

ساختار شرطی IF ... THEN ... ELSE

یکی از مهم‌ترین ابزارها برای کنترل جریان اجرای برنامه، ساختار شرطی IF است. این ساختار به شما امکان می‌دهد بسته به برقرار بودن یا نبودن یک شرط مشخص، بخش‌های مختلفی از کد اجرا شوند. در PostgreSQL، ساختار شرطی IF بسیار شبیه زبان‌های برنامه‌نویسی دیگر است.

نحو کلی ساختار IF

```
IF condition THEN
    -- دستورات زمانی که شرط برقرار است
ELSIF another_condition THEN
    -- دستورات زمانی که شرط دوم برقرار است
ELSE
    -- دستورات زمانی که هیچ شرط قبلی برقرار نیست
END IF;
```

- **IF condition THEN** شرطی که بررسی می‌شود. اگر این شرط درست (TRUE) باشد، بخش دستورات بعد از آن اجرا می‌شود.
- **ELSIF** (اختیاری) برای بررسی شرط‌های بعدی زمانی که شرط‌های قبلی برقرار نبوده‌اند استفاده می‌شود. می‌توان چندین **ELSIF** پشت سر هم آورد.
- **ELSE** (اختیاری) این بخش زمانی اجرا می‌شود که هیچ‌یک از شرط‌های قبلی برقرار نباشند.
- **END IF;** انتهای ساختار شرطی را مشخص می‌کند.

مثال. نمایش یک پیغام براساس نمره دانشجو

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION grade_status(g NUMERIC)
RETURNS TEXT AS $$
BEGIN
    IF g >= 18 THEN
        RETURN 'عالی';
    ELSIF g >= 15 THEN
        RETURN 'خوب';
    ELSIF g >= 12 THEN
        RETURN 'قابل قبول';
    ELSIF g >= 10 THEN
        RETURN 'ضعیف';
    ELSE
        RETURN 'مردود';
    END IF;
END;
$$ LANGUAGE plpgsql;
```

استفاده به صورت مستقیم:

```
SELECT grade_status(13);
```

خروجی:

grade_status

قابل قبول

استفاده با SELECT در کوئری:

SELECT

```
fname, lname, grade, grade_status(grade) AS وضعیت
FROM students;
```

خروجی:

fname	lname	grade	وضعیت
علی	رضایی	18.5	عالی
نگین	حسینی	15.75	خوب
سجاد	مرادی	13.0	قابل قبول
مریم	اکبری	19.25	عالی
احمد	قاسمی	12.5	قابل قبول

ساختار شرطی CASE

ساختار CASE یکی از مهم‌ترین ابزارها در SQL برای پیاده‌سازی منطق شرطی در کوئری‌ها است. این ساختار، عملکردی مشابه IF ELSE در زبان‌های برنامه‌نویسی دارد، با این تفاوت که به صورت درون خطی (inline) در کوئری‌های SQL مورد استفاده قرار می‌گیرد.

CASE

```
WHEN condition1 THEN result1
WHEN condition2 THEN result2
...
ELSE default_result
END
```

- **Condition** شرطی که بررسی می‌شود.
- **Result** مقداری که در صورت درست بودن شرط بازگردانده می‌شود.
- **ELSE** مقدار پیش‌فرض (در صورتی که هیچ‌یک از شرط‌ها برقرار نباشند).
- **END** پایان عبارت CASE.

مثال. دسته‌بندی نمرات دانشجو

SELECT

```
fname, lname, grade,
CASE
  WHEN grade >= 18 THEN 'عالی'
  WHEN grade >= 15 THEN 'خوب'
  WHEN grade >= 12 THEN 'متوسط'
  ELSE 'ضعیف'
END AS وضعیت
FROM students;
```

خروجی:

وضعیت	grade	lname	fname
عالی	18.5	رضایی	علی
خوب	15.75	حسینی	نگین
متوسط	13.0	مرادی	سجاد
عالی	19.25	اکبری	مریم
متوسط	12.5	قاسمی	احمد

دستور UPSERT

در PostgreSQL، عملیات UPSERT به معنای "درج یا به‌روزرسانی" است. این عملیات زمانی کاربرد دارد که بخواهیم رکوردی را در جدول درج کنیم، اما اگر رکوردی با همان کلید (مثلا کلید اصلی یا یکتا) از قبل وجود داشت، به جای خطا، اطلاعات آن را به‌روزرسانی کنیم.

در SQL استاندارد، چنین عملیاتی نیاز به بررسی‌های دستی دارد، اما PostgreSQL از نسخه ۹/۵ به بعد، به‌صورت داخلی از دستور INSERT ... ON CONFLICT برای UPSERT پشتیبانی می‌کند. نحو پایهی دستور UPSERT به صورت زیر است:

```
INSERT INTO table_name (column1, column2, ...)
VALUES (value1, value2, ...)
ON CONFLICT (conflict_target)
DO UPDATE SET column1 = value1, ...
```

- **conflict_target** ستونی است که احتمال دارد باعث ایجاد تضاد (conflict) شود، معمولا کلید یکتا یا کلید اصلی.
- اگر رکورد جدید باعث ایجاد conflict شود، بجای آن DO UPDATE انجام می‌شود.
- اگر هیچ conflict ایجاد نشود، داده به‌صورت عادی درج می‌شود.

مثال ۱: اگر رکورد با id = 3 وجود داشت، نمره‌اش را به مقدار جدید ۱۶ تغییر بده

```
INSERT INTO students (id, fname, lname, birth_year, grade)
VALUES(۱۶/۰, ۱۳۸۰, 'مرادی', 'سجاد', ۳)
ON CONFLICT (id)
DO UPDATE SET grade = 16.0;
```

- اگر دانش‌آموزی با شناسه‌ی ۳ وجود نداشته باشد، رکورد جدید اضافه می‌شود.
- اگر وجود داشته باشد، فقط نمره‌ی او به ۱۶/۰ تغییر پیدا می‌کند.

مثال ۲: اگر شناسه تکراری بود، هیچ کاری انجام نده

```
INSERT INTO students (id, fname, lname, birth_year, grade)
VALUES(۱۶/۰, ۱۳۸۰, 'مرادی', 'سجاد', ۳)
ON CONFLICT (id)
DO NOTHING;
```

- اگر `id = 3` وجود داشته باشد، رکورد نادیده گرفته می‌شود.
- اگر وجود نداشته باشد، رکورد درج می‌شود.

کار با JSON در PostgreSQL

JSON چیست؟

JSON یا JavaScript Object Notation، یک قالب متنی سبک‌وزن و قابل خواندن برای انسان و ماشین است که برای تبادل داده بین کلاینت و سرور، اپلیکیشن‌ها و سرویس‌ها به صورت گسترده استفاده می‌شود.

مثال:

```
{
  "name": "میلاد",
  "age": ۳۲,
  "skills": ["Python", "SQL", "ML"],
  "address": {
    "city": "تهران",
    "zipcode": "12345"
  }
}
```

چرا JSON مهم است؟

- زبان-بی‌طرف است: از آنجا که ساختار JSON مستقل از زبان برنامه‌نویسی است، با اکثر زبان‌ها مانند Python، JavaScript، PHP، Java و ... به خوبی کار می‌کند.
- ساختارمند ولی انعطاف‌پذیر است: برخلاف جداول سنتی که ساختار ثابتی دارند، JSON اجازه می‌دهد که ساختار داده‌ها پویا و تو در تو باشد.
- استاندارد تبادل داده در وب است: اکثر API‌ها به ویژه RESTful از JSON برای ارسال و دریافت داده استفاده می‌کنند.
- خوانا برای انسان و ماشین: هم توسعه‌دهنده می‌تواند آن را بفهمد، هم سیستم‌ها می‌توانند به راحتی آن را پردازش کنند.

چرا ذخیره JSON در پایگاه داده اهمیت دارد؟

در گذشته، بانک‌های اطلاعاتی رابطه‌ای مانند MySQL و PostgreSQL کلاسیک فقط با داده‌های ساخت‌یافته (جدولی) کار می‌کردند. اما امروزه نیازها تغییر کرده:

- داده‌های دریافتی از API‌ها معمولاً به شکل JSON هستند.
- برخی داده‌ها ساختار ثابتی ندارند یا به صورت پویا تولید می‌شوند.

پس نیاز است که پایگاه داده‌ای بتواند داده‌های نیمه‌ساخت‌یافته یا بدون ساختار را ذخیره، جست‌وجو، و پردازش کند.

PostgreSQL از دو نوع داده‌ی مربوط به JSON پشتیبانی می‌کند:

نوع داده

توضیح

داده‌های JSON به شکل متنی ذخیره می‌شوند (فرمت اصلی حفظ می‌شود). json
داده‌ها به صورت باینری ذخیره شده و برای جست‌وجو و فیلتر بهینه‌سازی شده‌اند. jsonb

معمولاً jsonb پیشنهاد می‌شود چون سریع‌تر است.

در PostgreSQL، برای دسترسی به داده‌های درون فیلدهای JSON یا JSONB از دو عملگر زیر استفاده می‌کنیم:

کاربرد	نوع داده	خروجی عملگر
مقدار به صورت آبجکت JSON برمی‌گرداند	json یا jsonb	JSON ->
مقدار به صورت رشته متنی برمی‌گرداند	text	متن ->>

->

نحو:

`json_column -> 'key'`

برای استخراج زیرآبجکت‌ها یا آرایه‌ها یا مقادیر JSON از یک کلید استفاده می‌شود.

->>

نحو:

`json_column ->> 'key'`

برای استخراج مقدار نهایی به صورت رشته متنی استفاده می‌شود، مخصوصاً زمانی که می‌خواهی آن مقدار را نمایش بدهی، فیلتر کنی یا با متن مقایسه کنی.

?

بررسی وجود کلید در یک شی JSONB

نحو با مثال:

`info ? 'city'`

فقط برای jsonb تعریف شده. بررسی می‌کند که آیا کلیدی به نام city وجود دارد یا نه.

عملگر تبدیل نوع ::

مثال تبدیل مقدار متنی به عدد صحیح.

`(info->>'age')::INT`

از ستون JSON، کلید "age" را به صورت رشته می‌گیرد و سپس آن را به عدد صحیح (INT) تبدیل می‌کند.
این ترکیب زمانی استفاده می‌شود که می‌خواهی با مقادیر عددی در JSON عملیات ریاضی یا مقایسه انجام دهی.

jsonb_array_elements(jsonb)

استخراج آیتم‌های یک آرایه JSON به صورت سطر به سطر

وقتی یک ستون شامل آرایه‌ای از داده‌ها (در قالب JSONB) است، با این تابع می‌توان آن آرایه را به صورت لیستی از ردیف‌ها گسترش داد تا روی هر عنصر جداگانه کار کرد (مثل فیلتر، جستجو، گروه‌بندی و ...).

jsonb_array_elements_text(jsonb)

همان عملکرد ولی خروجی از نوع متنی (text)

ایجاد جدول با فیلد JSON

```
CREATE TABLE users (  
  id SERIAL PRIMARY KEY,  
  name TEXT,  
  info JSONB  
);
```

درج داده در فیلد JSON

```
INSERT INTO users (name, info) VALUES  
( 'علی', '{"age": 25, "city": "تهران"}' ),  
( 'نگار', '{"age": 30, "city": "اصفهان", "skills": ["SQL", "Python"]}' ),  
( 'سینا', '{"age": 28, "city": "تبریز", "married": false}' ),  
( 'مریم', '{"age": 35, "city": "شیراز", "skills": ["Java", "HTML", "CSS"]}' ),  
( 'حسین', '{"age": 40, "city": "مشهد", "job": "مدیر پروژه}" ),  
( 'رعنا', '{"age": 22, "city": "کرج", "education": {"degree": "لیسانس", "field": "علوم کامپیوتر"}' ),  
( 'پویا', '{"age": 33, "city": "رشت", "married": true, "children": 2}' ),  
( 'سحر', '{"age": 29, "city": "یزد", "languages": ["انگلیسی", "فرانسوی"]}' ),  
( 'امیر', '{"age": 27, "city": "اراک", "skills": ["C#", "SQL"], "job": "توسعه دهنده}" ),  
( 'الهه', '{"age": 31, "city": "همدان", "address": {"street": "بلوار آزادی", "zipcode": "654321"}}' );
```

کوئری گرفتن از داده‌های JSON

<p>۱. نمایش نام و شهر هر کاربر</p> <pre>SELECT name, info->>'city' AS city FROM users;</pre> <p>خروجی:</p> <table> <thead> <tr> <th>name</th> <th>city</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>علی</td><td>تهران</td></tr> <tr><td>نگار</td><td>اصفهان</td></tr> <tr><td>سینا</td><td>تبریز</td></tr> <tr><td>مریم</td><td>شیراز</td></tr> <tr><td>حسین</td><td>مشهد</td></tr> <tr><td>رعنا</td><td>کرج</td></tr> <tr><td>پویا</td><td>رشت</td></tr> <tr><td>سحر</td><td>یزد</td></tr> <tr><td>امیر</td><td>اراک</td></tr> <tr><td>الهه</td><td>همدان</td></tr> </tbody> </table>	name	city	علی	تهران	نگار	اصفهان	سینا	تبریز	مریم	شیراز	حسین	مشهد	رعنا	کرج	پویا	رشت	سحر	یزد	امیر	اراک	الهه	همدان	<p>۲. نمایش کاربران بالای ۳۰ سال</p> <pre>SELECT name, info->>'age' AS age FROM users WHERE (info->>'age')::INT > 30;</pre> <p>خروجی:</p> <table> <thead> <tr> <th>name</th> <th>age</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>مریم</td><td>۳۵</td></tr> <tr><td>حسین</td><td>۴۰</td></tr> <tr><td>پویا</td><td>۳۳</td></tr> <tr><td>الهه</td><td>۳۱</td></tr> </tbody> </table>	name	age	مریم	۳۵	حسین	۴۰	پویا	۳۳	الهه	۳۱
name	city																																
علی	تهران																																
نگار	اصفهان																																
سینا	تبریز																																
مریم	شیراز																																
حسین	مشهد																																
رعنا	کرج																																
پویا	رشت																																
سحر	یزد																																
امیر	اراک																																
الهه	همدان																																
name	age																																
مریم	۳۵																																
حسین	۴۰																																
پویا	۳۳																																
الهه	۳۱																																
<p>۳. کاربرانی که مهارت Python دارند</p> <pre>SELECT name, info->'skills' AS skills FROM users WHERE info->'skills' ? 'Python';</pre> <p>خروجی:</p> <table> <thead> <tr> <th>name</th> <th>skills</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>نگار</td><td>['SQL', 'Python']</td></tr> </tbody> </table>	name	skills	نگار	['SQL', 'Python']	<p>۴. کاربرانی که وضعیت تأهل آنها مشخص شده</p> <pre>SELECT name, info->>'married' AS married FROM users WHERE info ? 'married';</pre> <p>خروجی:</p> <table> <thead> <tr> <th>name</th> <th>married</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>سینا</td><td>false</td></tr> <tr><td>پویا</td><td>true</td></tr> </tbody> </table>	name	married	سینا	false	پویا	true																						
name	skills																																
نگار	['SQL', 'Python']																																
name	married																																
سینا	false																																
پویا	true																																
<p>۵. استخراج رشته تحصیلی کاربران</p> <pre>SELECT name, info->'education'->>'field' AS field_of_study FROM users WHERE info->'education' ? 'field';</pre> <p>خروجی:</p> <table> <thead> <tr> <th>name</th> <th>field_of_study</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>رعنا</td><td>علوم کامپیوتر</td></tr> </tbody> </table>	name	field_of_study	رعنا	علوم کامپیوتر	<p>۶. کاربرانی که دارای فرزند هستند</p> <pre>SELECT name, info->>'children' AS children FROM users WHERE info ? 'children';</pre> <p>خروجی:</p>																												
name	field_of_study																																
رعنا	علوم کامپیوتر																																

۷. مهارت‌های کاربران را به صورت سطر به سطر نمایش بده

```
SELECT
    name,
    jsonb_array_elements_text(info->'skills') AS skill
FROM users
WHERE info ? 'skills';
```

خروجی:

name	skill
نگار	SQL
نگار	Python
مریم	Java
مریم	HTML
مریم	CSS
امیر	C#
امیر	SQL

۸. شمارش تعداد کاربرانی که شغل دارند

```
SELECT COUNT(*) AS count_with_job
FROM users
WHERE info ? 'job';
```

خروجی

count_with_job
2

۹. شمارش تعداد مهارت‌های هر کاربر

```
SELECT
    name,
    COUNT(*) AS skill_count
FROM users,
    jsonb_array_elements_text(info->'skills') AS skill
GROUP BY name;
```

خروجی:

name	skill_count
نگار	۲
امیر	۲
مریم	۳

۱۰. فیلتر کاربران دارای مهارت خاص (مثلاً SQL) با استفاده از ساب‌کوئری

```
SELECT name
FROM users
WHERE EXISTS (
    SELECT 1
    FROM jsonb_array_elements_text(info->'skills') AS skill
    WHERE skill = 'SQL'
);
```

خروجی:

name

نگار

امیر

۱۱. کاربران دارای مهارت Python و SQL همزمان

```
SELECT name
FROM users
WHERE EXISTS (
    SELECT 1 FROM jsonb_array_elements_text(info->'skills') AS s WHERE s = 'Python'
)
AND EXISTS (
    SELECT 1 FROM jsonb_array_elements_text(info->'skills') AS s WHERE s = 'SQL'
);
```

خروجی:

name

نگار